

Cartea lui Daniel - Numărul treizeci și șapte

Restabilirea adevărilor originale: dezvăluirea visului lui William Miller și resurgența profetică în zilele de pe urmă

Jeff Pippenger
2024-01-01

Le rêve de William Miller a été placé dans le livre *Early Writings*, et il est par conséquent soumis à la même analyse prophétique et à la même application qu'il est requis d'accomplir de la part de l'étudiant qui cherche à dispenser droitement la parole de vérité. Ce rêve a été présenté de nombreuses fois au fil des années par *Future for America*, mais ici nous l'insérons dans l'étude de « l'augmentation de la connaissance », qui fut ouverte au « temps de la fin » en 1798. Le rêve traite de l'histoire du message qui représentait la connaissance dont l'accroissement eut lieu. Il illustre un lien entre les mouvements des messages du premier et du troisième ange.

Visul lui William Miller îi identifică lucrarea, iar lucrarea sa a fost prefigurată prin lucrarea lui Moise la începutul Israelului antic. Împlinirea visului lui Miller în zilele de pe urmă a fost prefigurată prin lucrarea lui Hristos în ultimele zile ale Israelului antic. Lucrarea pe care Hristos a împlinit-o la sfârșitul Israelului antic a reprezentat lucrarea pe care Hristos o împlinește în zilele de pe urmă ale Israelului spiritual. În visul lui Miller, lucrarea împlinită în zilele de pe urmă este înfățișată ca fiind săvârșită de „Omul cu peria de praf”. Este esențial să recunoaștem visul lui Miller ca o precizare a împlinirii Strigătului de la Miezul Noptii în zilele de pe urmă. De asemenea, este esențial să recunoaștem că lucrarea lui Hristos pentru Israelul antic în ultimele sale zile a prefigurat lucrarea „Omului cu peria de praf” din visul lui Miller.

Um element al lucrării lui Hristos care este important de remarcat este acela că El nu numai că a desigilat adevărurile îngropate din vremea lui Moise, ci Hristos, în același timp, a și mărit acele adevăruri originare. Procedând astfel, El a dat un exemplu că, atunci când poporul lui Dumnezeu va împlini visul lui Miller în zilele de pe urmă, adevărurile statornicite prin lucrarea lui Miller vor fi extinse dincolo de înțelegerea lor inițială.

„În vremea Mântuitorului, iudeii acoperiseră într-atât nestematele prețioase ale adevărului cu molozul tradiției și al fabulei, încât era cu neputință să se deosebească adevărul de minciună. Mântuitorul a venit să înlăture molozul superstiției și al erorilor îndelung întreținute și să așeze nestematele Cuvântului lui Dumnezeu în cadrul adevărului. Ce ar face Mântuitorul dacă ar veni acum la noi, așa cum a venit la iudei? Ar trebui să facă o lucrare asemănătoare, îndepărtând molozul tradiției și al ceremoniei. Iudeii au fost foarte tulburați când El a făcut această lucrare. Ei pierduseră din vedere adevărul originar al lui Dumnezeu, dar Hristos l-a adus din nou înaintea lor. Lucrarea noastră este să eliberăm adevărurile prețioase ale lui Dumnezeu de superstiție și de eroare. Ce lucrare ne este încredințată nouă în Evanghelie!”
Review and Herald, 4 iunie 1889.

Astăzi omul cu peria de curățat praful (Hristos) împlinește „o lucrare asemănătoare în îndepărtarea molozului tradiției și al ceremoniei”, așa cum Leul din seminția lui Iuda (Hristos) a împlinit în

vremea iudeilor. În visul lui Miller, pietrele prețioase ale adevărului, care erau așezate în chip desăvârșit în caseta Cuvântului lui Dumnezeu, au ajuns acoperite de moloz și de pietre prețioase contrafăcute. Aceste pietre trebuiau să fie scoase din moloz și reasezate în caseta mai mare a Cuvântului lui Dumnezeu în perioada Strigătului de la Miezul Noptii al zilelor din urmă, căci atunci când Miller a privit pietrele restaurate în caseta cea mare, el „a strigat de mare bucurie, și acel strigăt l-a trezit”. Visul lui Miller a avut loc în 1847, la trei ani după Strigătul de la Miezul Noptii al primului înger, astfel încât trezirea sa din vis este Strigătul de la Miezul Noptii al zilelor din urmă. Acel Strigăt de la Miezul Noptii este vestit de cei doi martori care fuseseră uciși de fiara care se ridica din adânc și zăcuseră morți în uliță timp de trei zile și jumătate, până când au fost alcătuiți laolaltă și apoi aduși la viață în valea oaselor uscate și moarte, iar apoi înălțați ca un steag. Visul lui Miller se împlinește pe acea uliță și în aceeași vale pe care el o identifică drept „camera sa”.

Mu mateka y'Abamilerite, Umwami yakoresheje Miller kugira ngo ashyireho ukuri k'umwimerere kw'Abadivantisiti, ariko inzozu ze zagaragaje ko uko igihe kizagenda gihita, uko kuri kuzataburirwa muni y'imyanda y'umuco n'imigenzo. Iyi miterere yo gukuraho imyanda y'imigenzo n'akarande ni cyo Kristo yakoze ku iherezo rya Isirayeli ya kera, kandi mu kubigenza atyo yerekanye mbere isohozwa rya nyuma ry'inzozu za William Miller.

Jøde ne hadde mist synet av «Guds opprinnelige sannhet, men Kristus brakte den igjen til syne», og identifiserte hans gjerning som «vår gjerning». Vår gjerning er «å frigjøre Guds dyrebare sannheter fra overtro og villfarelse». William Millers drøm identifiserer oppdagelsen, fremstillingen og forkastelsen, samt gjenopprettelsen av de opprinnelige sannhetene. For å fullføre gjenopprettelsens verk plasserte Kristus sannheten inn i «sannhetens rammeverk». «Sannhetens rammeverk» var for William Miller hans forståelse av de to ødeleggende maktene, hedenskapet og pavedømmet. I de siste dager er «sannhetens rammeverk» de tre ødeleggende maktene: dragen, dyret og den falske profet.

“Când Hristos a venit în lume pentru a exemplifica adevărata religie și pentru a înălța principiile care ar trebui să guverneze inimile și acțiunile oamenilor, minciuna prinsese o stăpânire atât de adâncă asupra aceluia care avuseseră o lumină atât de mare, încât ei nu mai înțelegeau lumina și nu aveau nicio înclinație să lepede tradiția pentru adevăr. Ei L-au respins pe Învățătorul ceresc, L-au răstignit pe Domnul slavei, ca să-și poată păstra propriile lor obiceiuri și născociri. Tocmai același spirit se manifestă în lume astăzi. Oamenii sunt potrivnici cercetării adevărului, de teamă ca tradițiile lor să nu fie tulburate și să fie introdusă o nouă ordine a lucrurilor. În omenire există o predispoziție constantă spre rătăcire, iar oamenii sunt înclinați în mod firesc să înalțe foarte mult ideile și cunoștința omenească, în timp ce ceea ce este divin și veșnic nu este discernut și nici prețuit.” Counsels on Sabbath School Work, 47.

Dacă Hristos ar veni astăzi în lume, El ar găsi „tocmai același spirit” de înălțare a ideilor și cunoștinței omenești, care a pus tradiția în locul adevărului. În visul lui Miller, în zilele de pe urmă, Hristos vine ca omul cu peria de praf pentru a împlini aceeași lucrare. Când lucrarea Sa ca omul cu peria de praf va fi împlinită, giuvaerurile originale vor străluci de zece ori mai puternic decât soarele, ca cei doi martori, reprezentați prin Miller, să se trezească la strigătul marii strigări.

Cadrul adevărului dat lui Miller a fost structura profetică a două puteri pustiitoare, iar cadrul adevărului dat lui Future for America este structura profetică a trei puteri pustiitoare. „Cheia” care era atașată de cufăr a fost metodologia specifică ce a fost desigilată și dată lui Miller, iar apoi lui Future for America.

„Cheia cunoștinței, în zilele lui Hristos, fusese luată de aceia care ar fi trebuit să o dețină pentru a descuia vistieria înțelepciunii din Scripturile Vechiului Testament. Rabinii și învățătorii închiseseră, în fapt, împărăția cerurilor înaintea celor săraci și năpăstuiți și îi lăsaseră să piară. În cuvântările Sale, Hristos nu le-a adus înainte multe lucruri deodată, ca nu cumva să le tulbure mintea. El făcea fiecare punct limpede și distinct. Nu disprețuia repetarea adevărilor vechi și cunoscute din profeții, dacă acestea slujeau scopului Său de a întipări idei.”

„Hristos a fost izvorul tuturor vechilor nestemate ale adevărului. Prin lucrarea vrăjmașului, aceste adevăruri fuseseră dislocate. Ele fuseseră desprinse din poziția lor adevărată și așezate în cadrul rătăcirii. Lucrarea lui Hristos a fost aceea de a reșeza și întemeia nestematele prețioase în cadrul adevărului. Principiile adevărului, care fuseseră date chiar de El pentru a binecuvânta lumea, prin lucrarea lui Satana fuseseră îngropate și ajunseseră, în aparență, să se stingă. Hristos le-a smuls din mormanul rătăcirii, le-a dat o putere nouă, vie, și le-a poruncit să strălucească asemenea unor bijuterii prețioase și să rămână neclintite pentru totdeauna.

„Hristos Însuși putea folosi oricare dintre aceste adevăruri vechi fără a împrumuta nici cea mai mică părțică, căci El le dăduse origine pe toate. El le sădise în mintea și în gândirea fiecărei generații, iar când a venit în lumea noastră, a reșezat și a însuflețit adevărurile care deveniseră moarte, făcându-le mai puternice spre binele generațiilor viitoare. Isus Hristos era Acela care avea puterea de a salva adevărurile din mormanul de dărâmături și de a le da din nou lumii cu mai mult decât proșpețimea și puterea lor originară.” Manuscript Releases, volumul 13, 240, 241.

Este interesant de observat, în ultimul pasaj, că cheia pe care Hristos a folosit-o la sfârșitul Israelului antic a fost pentru a deschide Vechiul Testament. Cheia metodologiei lui Miller a deschis cufărul Vechiului și Noului Testament, dar în ultimele zile, la încheierea visului său, cufărul este mai mare. Cheia metodologiei din ultimele zile deschide nu numai Vechiul și Noul Testament, ci și Spiritul Profeției. Desigilarea Revelației lui Isus Hristos, chiar înainte de încheierea timpului de probă, este împlinită de Leul din seminția lui Iuda, care în visul lui Miller este reprezentat ca omul cu peria de praf. Sora White identifică faptul că lucrarea omului cu peria de praf are loc chiar înainte de încheierea timpului de probă.

„Domnul mi-a dat o viziune, la 26 ianuarie, pe care o voi relata. Am văzut că unii din poporul lui Dumnezeu erau nesimțitori și adormiți; și nu erau decât pe jumătate treji și nu își dădeau seama de timpul în care trăiam acum; și că «omul» cu «peria de praf» intrase, iar unii erau în primejdie să fie măturați. L-am rugat stăruitor pe Isus să-i mântuiască, să-i cruțe puțin mai mult și să-i lase să-și vadă înfricoșătoarea primejdie, ca să se poată pregăti înainte de a fi pentru totdeauna prea târziu. Îngerul a spus: «Nimicirea vine ca un vârtej puternic.» L-am rugat stăruitor pe înger să aibă milă și să-i salveze pe aceia care iubeau această lume, erau legați de averile lor și nu erau dispuși să se desprindă de ele și să le sacrifice pentru a-i grăbi pe soli în

drumul lor, ca să hrănească oile flămânde, care piereau din lipsă de hrană spirituală.”

„Pe măsură ce priveam suflete sărmene murind din lipsa adevărului prezent și pe unii care mărturiseau că cred adevărul lăsându-i să moară, prin reținerea mijloacelor necesare pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu, priveliștea era prea dureroasă și am rugat îngerul să o îndepărteze de la mine. Am văzut că, atunci când cauza lui Dumnezeu cerea o parte din averea lor, asemenea tânărului care a venit la Isus, [Matei 19:16–22.] ei plecau întristați; și că, în curând, urgia năvalnică va trece peste ei și le va mătura toate posesiunile, iar atunci va fi prea târziu să jertfească bunurile pământești și să-și strângă o comoară în cer.” *Review and Herald*, 1 aprilie 1850.

„Biciul nimicitor care se revarsă” este un simbol al legii duminicale care va veni în curând, iar lucrarea omului cu peria de curățat din visul lui Miller are loc chiar înainte de încheierea timpului de probă. Când El a curățit încăperea, atunci aruncă nestematele înapoi în sipetul mai mare, iar ele strălucesc apoi de zece ori mai tare decât soarele. Daniel și cei trei bărbați vrednici au fost găsiți de zece ori mai buni decât ceilalți.

Ayeuna, na nsuka ya mikolo oyo mokonzi alobaki ete amema bango, mokonzi ya bakweli amemaki bango liboso ya Nebukadanesala. Mpe mokonzi asololaki na bango; mpe kati na bango nyonso, bamonaki moto moko te lokola Danye, Hanania, Mishaele, mpe Azaria; yango wana batelemaki liboso ya mokonzi. Mpe na makambo nyonso ya bwanya mpe ya bososoli oyo mokonzi atunaki bango, amonaki ete baleki mbala zomi bato nyonso ya maji mpe ya minzoto oyo bazalaki na bokonzi na ye mobimba. Danye 1:18–20.

„Sfârșitul zilelor”, pentru Daniel, a reprezentat piatra de încercare la care Nebucadnețar a rostit judecata, iar acea încercare prefigurează legea duminicală din ultimele zile. Adevărurile originare și fundamentale vor străluci de zece ori mai puternic, când vor fi restaurate în ultimele zile, decât atunci când au fost recunoscute pentru prima dată. Adevărurile, precum și cei înțelepți care înțeleg acele adevăruri în ultimele zile, vor străluci de zece ori mai puternic în timpul ploii târzii, care este repetarea Strigătului de la Miezul Noptii.

„Îndepărtați prea mult venirea Domnului. Am văzut că ploaia târzie venea [la fel de pe neașteptate ca] strigătul de la miezul nopții, și cu o putere de zece ori mai mare.” *Spalding and Magan*, 5.

Restabilirea adevărurilor originare se împlinește prin aplicarea metodologiei ploii târzii a principiului „linie peste linie”. Odată restaurate, adevărurile originare strălucesc de „zece ori” mai puternic decât atunci când Miller le-a privit pentru prima dată. Cei înțelepți care folosesc cheia metodologiei pentru a restaura adevărurile originare dobândesc o experiență de „zece ori” mai bună decât a acelor care se hrănesc cu metodologia Babilonului. Cei care sunt măturați de omul cu peria de murdărie sunt aceia care s-au atașat de tradițiile și obiceiurile ce au acoperit adevărul originar și care sunt îndepărtați împreună cu erorile tradiției și ale obiceiurilor de care s-au atașat.

O învățătură falsă este un idol.

„În respingerea adevărului, oamenii Îl resping pe Autorul lui. Călcând în picioare Legea lui Dumnezeu, ei tăgăduiesc autoritatea Dăătorului Legii. Este tot atât de ușor să faci un idol din doctrine și teorii false, pe cât este să făurești un idol din lemn sau din piatră.” The Great Controversy, 584.

Proclamația rostită asupra lui Efraim, care a marcat încheierea timpului de probă pentru Efraim, subliniază adevărul a ceea ce împlinește omul cu peria de praf atunci când mătură podeaua.

Efraim este alipit de idoli: lasă-l în pace. Osea 4:17.

Ești ceea ce mănânci, după cum au demonstrat Daniel și cei trei tineri vrednici. Îngrijorarea soriei White cu privire la aceia care erau „proști și adormiți” era în legătură cu lipsa lor de pregătire și cu lipsa lor de discernământ în ceea ce privește importanța „adevărului prezent”. Îngrijorarea ei era o expresie a preocupării lui Hristos pentru iudeii certăreți ai vremii Sale, care pierduseră cu totul din vedere adevărurile originare. Visul lui Miller identifică sfârșitul Israelului spiritual modern, care a fost prefigurat de Israelul literal din vechime.

„Cărturarii și fariseii pretindeau că explică Scripturile, dar le explicau în conformitate cu propriile lor idei și tradiții. Obiceiurile și maximele lor deveneau din ce în ce mai împovărătoare. În sensul ei spiritual, Cuvântul sacru a devenit pentru oameni ca o carte pecetluită, închisă înțelegerii lor.” Signs of the Times, 17 mai 1905.

Un întuneric progresiv s-a așternut asupra adventismului laodicean din 1863, iar Biblia și Spiritul Profeției au ajuns pentru ei ca o carte pecetluită. Chiar înainte de închiderea timpului de probă, Apocalipsa lui Isus Hristos este desigilată și produce un proces de încercare în trei etape, care se încheie cu cei ce refuză să renunțe la idolii lor ai obiceiului și tradiției fiind măturați de viitoarea lege duminicală.

„Avem un Răscumpărător infinit, iar cât de prețioase sunt nestematele adevărului care dau mărturie despre aceasta în Cuvântul lui Dumnezeu. Însă aceste bijuterii prețioase au fost îngropate sub o masă de moloz, de tradiție, de erezii, pe care însuși Satana le-a născocit. Planurile lui lucrează cu o putere ciudată asupra minților omenești, pentru a întuneca valoarea lui Hristos pentru cei care cred în El. Vrăjmașul lui Dumnezeu și al omului a aruncat o vrajă asupra celor care mărturisesc că sunt urmași ai lui Hristos, până acolo încât despre mulți se poate spune: Ei nu cunosc vremea cercetării lor.” Review and Herald, 16 august 1898.

Visul lui Miller ilustrează istoria statornicirii „adevărurilor originare”, respingerea lor ulterioară, iar apoi restaurarea lor finală. Chiar înainte de încheierea timpului de probă, „Omul cu Peria de Praf” intră în scenă și restabilește adevărurile originare, făcându-le „de zece ori” mai strălucitoare. Aceasta are loc în timpul istoriei Strigătului de la Miezul Noptii, care precede Marea Strigare a celui de-al treilea înger la legea duminicală. Strigătul de la Miezul Noptii trezește și separă fecioarele înainte de legea duminicală, după cum Strigătul de la Miezul Noptii a precedat deschiderea judecății de cercetare în istoria millerită. Când bijuteriile sunt aruncate înapoi în caseta mai mare, restaurată, este prea târziu, căci acel eveniment are loc „după” ce podeaua a fost măturată și curățată.

„Praful și molozul rătăcirii au îngropat nestematele prețioase ale adevărului, dar lucrătorii Domnului pot scoate la iveală aceste comori, astfel încât mii de oameni le vor privi cu încântare și uimire. Îngerii lui Dumnezeu vor fi alături de lucrătorul smerit, dându-i har și luminare divină, iar mii vor fi conduși să se roage împreună cu David: «Deschide-mi ochii, ca să văd lucrurile minunate ale legii Tale.» Adevăruri care, timp de veacuri, au fost nevăzute și nebăgate în seamă vor străluci din paginile luminate ale Cuvântului sfânt al lui Dumnezeu. Bisericile, în general, care au auzit adevărul, l-au refuzat și l-au călcat în picioare, vor lucra cu și mai multă nelegiuire; dar «cei înțelepți», aceia care sunt cinstiți, vor înțelege. Cartea este deschisă, iar cuvintele lui Dumnezeu ajung la inimile acelor care doresc să cunoască voia Sa. La marea strigare a îngerului din cer, care se unește cu al treilea înger, mii se vor trezi din toropeala care a ținut lumea de veacuri și vor vedea frumusețea și valoarea adevărului.”
Review and Herald, 15 decembrie 1885.

„Miii” care atunci se trezesc reprezintă cealaltă turmă a lui Dumnezeu, care se află încă în Babilon, căci „strigarea cu glas tare” începe la legea duminicală. Lucrarea „Omului cu Peria de Praf” este în desfășurare din 11 septembrie 2001 și cu atât mai mult din iulie 2023.

„Apostolul spune: «Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos pentru învățatură, pentru mustrare, pentru îndreptare, pentru instruirea în neprihănire, pentru ca omul lui Dumnezeu să fie desăvârșit și cu totul destoinic pentru orice lucrare bună.» Biblia este propriul ei interpret. Un pasaj se va dovedi a fi o cheie care va descuia alte pasaje, și în felul acesta se va revărsa lumină asupra sensului ascuns al Cuvântului. Prin compararea diferitelor texte care tratează același subiect, luând în considerare raportarea lor din toate părțile, adevărul înțeles al Scripturilor va deveni evident.

„Mulți cred că trebuie să consulte comentarii asupra Scripturilor pentru a înțelege sensul Cuvântului lui Dumnezeu, și nu am susține poziția că comentariile nu ar trebui studiate; însă va fi nevoie de mult discernământ pentru a descoperi adevărul lui Dumnezeu sub masa cuvintelor oamenilor. Cât de puțin a făcut biserica, ca trup care mărturisește că crede Biblia, pentru a aduna giuvaerele împrăștiate ale Cuvântului lui Dumnezeu într-un singur lanț desăvârșit al adevărului! Giuvaerele adevărului nu se află la suprafață, așa cum presupun mulți. Minte stăpânitoare din confederația răului lucrează neîncetat pentru a ține adevărul ascuns și pentru a aduce în prim-plan părerile marilor oameni. Vrajmașul face tot ce-i stă în putere pentru a întuneca lumina cerului prin procese educaționale; căci el nu dorește ca oamenii să audă glasul Domnului spunând: «Aceasta este calea, umblați pe ea.»”

„Bijuteriile adevărului stau împrăștiate pe câmpul revelației; dar ele au fost îngropate sub tradițiile omenești, sub zicerile și poruncile oamenilor, iar înțelepciunea de sus a fost, în mod practic, ignorată; căci Satana a izbutit să facă lumea să creadă că cuvintele și realizările oamenilor sunt de mare însemnătate. Domnul Dumnezeu, Creatorul lumilor, cu un preț infinit, a dat Evanghelia lumii. Prin acest agent divin, izvoare vesele și înviorătoare de mângâiere cerească și de consolare statornică au fost deschise pentru aceia care vor veni la izvorul vieții. Mai sunt filoane de adevăr care încă urmează să fie descoperite; dar lucrurile spirituale sunt discernute spiritual. Mințile întunecate de rău nu pot prețui valoarea adevărului așa cum este el în Isus.” Review and Herald, 1 decembrie 1891.

Lucrarea lui Hristos, așa cum este reprezentată în visul lui Miller prin omul cu peria de praf, este dublă. Ea constă în îndepărtarea erorii și în restaurarea adevărilor originale. Îndepărtarea erorii este, de asemenea, dublă, căci, atunci când eroarea este măturată pe fereastră afară, eroarea îi ia cu ea și pe aceia care aleg să rămână atașați de erori. Lucrarea de separare împlinită de omul cu peria de praf este, de asemenea, abordată de Ieremia, iar mărturia lui este în acord cu Sister White, când ea a declarat că „lucrătorii Domnului pot descoperi aceste comori, astfel încât mii de oameni le vor privi cu încântare și uimire.”

De aceea, așa zice Domnul: „Dacă te vei întoarce, te voi aduce iarăși și vei sta înaintea Mea; și dacă vei scoate ce este de preț din ce este fără preț, vei fi ca gura Mea. Ei să se întoarcă la tine, dar tu să nu te întorci la ei.” Ieremia 15:19.

Contextul pasajului din Ieremia se adresează acelor care au trăit prima dezamăgire din 18 iulie 2020. Nu numai „omul cu peria de praf” este cel care desparte ce este prețios de ce este ticălos, ci aceasta este și lucrarea acelor reprezentanți prin Ieremia, care sunt înfățișați ca luând o hotărâre dacă se vor întoarce la Domnul sau nu se vor întoarce. În mod evident, ei nu au fost cu Domnul, căci, dacă ar fi umblat cu El, nu ar fi existat niciun motiv să se întoarcă. Când se întorc și stau înaintea Domnului, iar apoi devin purtătorul Lui de cuvânt, ei vor fi împlinit o lucrare de despărțire a ce este prețios de ce este ticălos. Lucrarea „Omului cu peria de praf” cere participarea celor înțelepți. Lucrarea „Omului cu peria de praf” din visul lui Miller este de asemenea ilustrată atunci când Hristos Își curățește aria printr-un proces de rafinare.

„Cât de curând va începe acest proces de rafinare nu pot spune, dar el nu va fi amânat multă vreme. Cel a cărui lopată de vânturat este în mâna Sa Își va curăți templul de întinarea lui morală. El Își va curăți cu desăvârșire aria.” Testimonies to Ministers, 372, 373.

Procesul final de „rafinare” a început în iulie 2023 și este procesul de rafinare din capitolul trei al cărții Maleahi.

„Maleahi 3:1–4 citat.”

„Un proces de rafinare și de curățire are loc în mijlocul poporului lui Dumnezeu, iar Domnul oștirilor Și-a pus mâna la această lucrare. Acest proces este dintre cele mai apăsătoare pentru suflet, însă este necesar pentru ca întinarea să fie îndepărtată. Încercările sunt esențiale pentru ca să fim aduși aproape de Tatăl nostru ceresc, în supunere față de voia Sa, astfel încât să-I aducem Domnului o jertfă în neprihănire. Lucrarea lui Dumnezeu de rafinare și de curățire a sufletului trebuie să continue până când slujitorii Săi vor fi atât de smeriți, atât de morți față de eu, încât, atunci când sunt chemați la slujire activă, să aibă ochiul îndreptat numai spre slava lui Dumnezeu.” Review and Herald, 10 aprilie 1894.

Al doilea vis al lui Miller identifică restaurarea adevărilor originare și, simultan, restaurarea unui popor care a fost risipit. Al doilea vis al lui Nebucadnețar identifică restaurarea împărăției sale. Visul lui Miller tratează îngroparea adevărilor originare în termenii acestor adevăruri ca fiind „risipite”. Cuvântul „risipit” este un simbol al „celor șapte vremi”. Visul lui Nebucadnețar este despre „risipirea” „celor șapte vremi”. Nebucadnețar este așezat la timpul sfârșitului în 1798 și, acolo, îl reprezintă pe un om convertit. Miller este simbolul „celor înțelepți” în 1798.

Vom continua visul lui Miller în articolul următor.

„Când suntem chemați să ne deosebim de alții sau când alții își exprimă dezacordul față de părerea noastră, ar trebui să dăm pe față un spirit creștin și să păstrăm limpede acest fapt, că ne putem îngădui să fim liniștiți și drepecți; căci adevărul va suporta cercetarea. Cu cât este studiat mai mult, cu atât mai mult lumina lui va străluci. Domnul privește cu dezaprobare tot ceea ce poartă amprenta asprimii și severității și Își pune mustrarea asupra acelor care aruncă dispreț și ocară asupra celor ce se deosebesc de ei în părere, prezentându-i în cea mai rea lumină cu putință. Tot Cerul privește asupra celor care fac aceasta așa cum a privit Cerul asupra fariseilor și îi declară neștiutori atât ai Scripturilor, cât și ai puterii lui Dumnezeu. Vrajmașii adevărului nu pot face din adevăr eroare. Ei pot călca adevărul în picioare și pot socoti că, pentru că l-au doborât și l-au acoperit cu moloz, el este învins; dar Dumnezeu va mișca pe unii dintre cei credincioși ai Săi să facă așa cum a făcut Hristos când era pe pământ,—să dea la o parte molozul și să așeze din nou adevărul în locul care i se cuvine în cadrul adevărului.

„În cercuri în care adevărul este un subiect de discuție, vor exista aceia care se vor împotrivi la tot ceea ce nu au susținut ei înșiși ca adevăr; și, în timp ce se amăgesc că luptă numai împotriva rătăcirii, au nevoie să audă cu urechi nepărtinitoare, pentru a înțelege ce este adevărul și pentru a nu denatura și interpreta greșit ceea ce se spune. Ei au înaintea lor exemplul oamenilor din toate veacurile care au luptat împotriva adevărului și care, făcând astfel, au respins sfatul (sic) lui Dumnezeu împotriva lor înșiși. Grea va fi răspunderea care va apăsa asupra oamenilor care au avut mare lumină și mari ocazii, și care totuși n-au ajuns să fie cu totul de partea Domnului. Dacă s-ar încumeta să fie pe deplin de partea Domnului, ar fi păstrați în integritate, chiar și atunci când ar fi chemați să stea singuri. El i-ar face în stare să stea cu curaj, în curăție și nepărtinire, luptând pentru principii necorupte ale neprihănilii. El i-ar susține în lupta pentru dreptate, pentru că este dreptate, chiar dacă judecata ar fi căzută în uliță și dreptatea nu ar putea intra. Ei ar înțelege ce este curat și neîntinat și în armonie cu viața lui Hristos și nu s-ar abate de la cele mai curate principii ale creștinismului, nici în duh, nici în cuvânt, nici în faptă, chiar dacă s-ar afla în opoziție nu numai cu ignoranța, ci și cu aceia care sunt cultivați și experimentați și care folosesc armele sofisticii pentru a-i reduce la tăcere. În toată această luptă a rătăcirii împotriva adevărului, ei ar fi păstrați și făcuți în stare să urmeze o asemenea cale încât vrajmașii lor să nu-i poată nici tăgădui, nici împotrivi. Ar sta ca o stâncă pentru principiu, refuzând să facă vreun compromis cu vreun om și totuși păstrând spiritul care ar trebui să-l caracterizeze pe fiecare creștin.”

„Cel ce este urmaș al lui Hristos va face deosebire între ceea ce este sacru și ceea ce este comun și se va alipi de adevărata dovadă a caracterului și lucrării unui om, căci Hristos a spus: „După roadele lor îi veți cunoaște.” Creștinul va înainta în mijlocul oricărui fel de împotrivire. Va disprețui lingușirea, deoarece ea se naște din Satana. Va detesta acuzația, deoarece ea este arma celui rău. Ei nu vor nutri invidie și nici nu se vor deda înălțării de sine, pentru că acestea sunt trăsăturile vrajmașului lui Dumnezeu și al omului. Ei nu vor fi găsiți ca iscoade, căci Satana i-a folosit pe iudeii disprețuiți în împlinirea acestei lucrări împotriva lui Isus. Ei nu-i vor urmări pe frații lor cu un noian de întrebări, așa cum L-au urmat iudeii pe Hristos, cu scopul de a-L încurca în cuvintele Sale și de a-L provoca să vorbească despre multe lucruri, pentru ca să-L poată face vinovat pentru un cuvânt.” Home Missionary, 1 septembrie 1894.

